

VRAGEN-AVOND

6 december 1974

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Deze vijfde vrijdag, vallende in een en dezelfde maand, is, zoals u bekend zal zijn, bestemd voor het beantwoorden van uw vragen, zover die niet van persoonlijke aard zijn. Laat ons dus een begin maken met deze:

VRAGEN-AVOND

Vraag: Volgens A. Bailey wordt de aarde beïnvloed door sterren uit het beeld Beer. Stammen van hier ook de door u met kleuren aangeduide stralen?

Antwoord: Ik kan niet beweren dat de straling vanuit de grote Beer voor de aarde belangrijker is dan de straling van vele andere vaste sterren. Zij heeft dan ook niet te maken met de stralingen en werkingen die wij met kleur plegen aan te duiden. Dit zijn kosmische stralingen, die veelal stammen uit het middelpunt van het melkwegstelsel, maar daarnaast ook in vele gevallen geestelijke werkingen omvatten, die niet behoren tot het stoffelijk bekende universum.

Is dit voldoende?

Vraag: Op 21 november 1974 is Uranus in het teken Scorpio gekomen en verblijft daar de komende 7 jaren. Wat zijn de gevolgen voor de individuele mens en voor het wereldgebeuren?

Antwoord: Bij enkelingen is dit sterk afhankelijk van hun geboortehoroscoop. Ook wat gemeenschappen betreft, zijn de werkingen nogal uiteenlopend. Ook elke gemeenschap kent een soort geboortehoroscoop, aanduidende het ogenblik waarop zij in haar huidige vorm ontstond. Deze is beslissend voor de uiterlijke resultaten van genoemde planeetstand. Zeer algemeen gesteld betekent deze stand dat de mensheid te maken krijgt met de neiging tot zelfoverschatting - wat nu dus scherper dan voorheen tot uiting komt. Verder blijkt een grotere mate van vasthoudendheid dan voorheen. Ook zullen wij een toenemende mate van agressiviteit kunnen verwachten die in deze jaren vooral tot uiting zal komen in verband met ideële en geestelijke zaken. De stand past dus bij de onrust van deze jaren en helpt de huidige ontwikkelingen sneller tot een hoogtepunt komen. Geestelijk gezien betekent het, dat degenen die reeds een meer geestelijke instelling hebben, eerder in staat zullen zijn de grens tussen hun stoffelijk en geestelijk bestaan te doorbreken. Velen zullen dus onder deze invloed belangrijke ervaringen op gaan doen. Maar of men dezen ook in de praktijk zal kunnen gebruiken, lijkt mij voor de meesten vraagwaardig. Of er invloeden zijn die een meer praktisch gebruik van geestelijke gaven waarschijnlijk maken, kan alleen worden gezien aan de hand van een persoonlijke horoscoop.

Het onthullende aspect van Scorpio zal volgens mij althans de eerste tijd geen overheersende rol spelen. Verder wijs ik erop, dat men niet alleen rekening dient te houden met de tendensen van Uranus in Scorpio, maar vooral ook uit moet gaan van een verscherpte voortzetting van de reeds heersende tendensen op aarde. Schandalen zullen ongetwijfeld voorkomen, maar daarvan moet men toch niet al te veel verwachten. Zeker mag men niet verwachten, dat de komende 7 jaren een werkelijk veel grotere openheid op allerhande gebied zal heersen, ofschoon een schijn van openheid ongetwijfeld zal heersen, waar men deze kan handhaven.

Vraag: Is het waar, dat zich in de komende jaren bij rond 10% van de wereldbevolking paranormale krachten zullen ontwikkelen?

Antwoord: Inderdaad zullen in de komende jaren steeds meer mensen ontdekken dat in hen paranormale krachten bestaan. Maar de vraag blijft bestaan of zij die ook zullen kunnen aanvaarden en gebruiken.

In vele milieus, vooral de meer religieuze, zien wij zelfs dat de mensen bidden om van deze duivelse invloeden bevrijd te worden. Vele mensen, die paranormale krachten en gaven bezitten, blijken dezen eerder speels te gebruiken dan wel voor eigen nu aan te wenden, vooral om zich daardoor aanzien of rijkdommen te verschaffen. Deze mensen zullen zeker niet bijdragen tot een hogere bewustwording in de gehele wereld. Stel dat rond 5% nog blijft die niet valt onder het voorgaande. Dan blijkt dat rond 4/5 daarvan werkelijk niet weet, wat het met de gaven moet doen. Er resteert 1%, dat wezenlijk bij kan dragen aan de bewustwording van de mensheid. Volgens mij zou u dus moeten stellen: Een iets verdergaande bewustwording van de mensheid in de wereld is ten dele mogelijk, omdat degenen die zelf gaven ontdekken, zullen willen reageren op de werkzaamheden van hen die middels dergelijke gaven reeds voor het welzijn van de wereld aan het werk zijn.

Vraag: Ontstaat hierbij ook een grotere mogelijkheid tot synthese tussen wetenschap en het paranormale?

Antwoord: Die mogelijkheid is altijd wel aanwezig, maar zal volgens mij eerst wat kunnen betekenen wanneer meer paranormaalbegaafden zich aan de wetenschap gaan wijden. Juist gezien de denkdiscipline, die wetenschapsbeoefening vergt, lijkt mij dit voorlopig niet erg waarschijnlijk. Ik doel hierbij op de exacte wetenschappen en niet op pseudowetenschappen als sociologie, psychologie e.d. Dezen zijn te zeer speculatief en zelden exact. Daarom zal men in deze discipline eerder met paranormaalbegaafden te doen krijgen, daar zij hier hun eigen ervaringen gemakkelijker in de stof kunnen verwerken, wat bij exacte wetenschappen niet mogelijk is, daar elk punt van uitgang, dat maar verband kan houden met niet geheel logische - dus bv. paranormale - redeneringen en argumenten, daar onmiddellijk tot een bestrijding van alle andere vakgenoten voert en uitstoting van de betreffende denker of onderzoeker ten gevolge kan hebben.

Vraag: Heeft roken en drinken een slechte invloed op de ontwikkeling van de chakra?

Antwoord: Dat is afhankelijk van de persoon die het doet. Sommige mensen kunnen grote hoeveelheden alcohol lichamelijk verwerken en komen ook mentaal niet onder de invloed hiervan. Hun drinken is bovendien geen vluchtverschijnsel, geen teken van neurotische of psychotische conflicten of aanleg. Dergelijke mensen zullen hun chakra, ook wanneer zij drinken, normaal verder zien ontwikkelen. Hetzelfde geldt voor roken, het gebruiken van vlees enz. Zaken die nadelig kunnen zijn, wanneer zij voor de persoon een onbeheerstheid en ontvluchting betekenen, maar in andere gevallen niet van invloed zijn.

Maak niet de vergissing te veronderstellen dat zuiver stoffelijke zaken zonder mentale nevenverschijnselen invloed kunnen hebben op de geestelijke ontwikkeling van de mens in nadelige zin. Invloeden als door u bedoeld kunnen alleen ontstaan, wanneer het misbruik het gevolg is van psychische spanningen en in dat geval zijn het eerder de spanningen die de werkelijke belemmering vormen dan de stoffelijke gebruiken zelf.

Onthoudt verder: wanneer iemand u zegt dat u geen vlees moet eten, omdat dit een zo slechte invloed op uw geestelijke ontwikkeling heeft, zo is dit gemeenlijk iemand die toch niet erg van biefstuk houdt. Bij roken en drinken gelden vergelijkbare situaties. Zij, die geen belangstelling hebben voor tabak, drank e.d., zullen het gebruik hiervan vaak aan anderen ten zeerste ontraden. Vaak ontzeggen mensen graag anderen die zaken als zijnde schadelijk voor lichaam of bewustwording, die zij zichzelf zonder moeite kunnen ontzeggen. Indien u hiermee rekening houdt, zult u heel wat onzinnigheden ontdekken in de verwerping van allerhande zaken. Zelfs kapitaal wordt voornamelijk verworpen door hen, die het niet bezitten.

Vraag: Wat is het verschil tussen een Pratyeka Boeddha en een Boeddha van mededogen?

Antwoord: U vraagt zich af, wat het verschil is tussen de volledig onthechte Boeddha en een Boeddha van mededogen? De Boeddha van mededogen beseft vanuit zijn toestand buiten alle waan nog de problemen van de mensheid, die leeft in de waan en reageert daarop nog. De geheel onthechte Boeddha is hiervoor onverschillig en gaat alleen op in de vrijheid, die hij verworven heeft, zonder zich hierin nog te belasten met de waan, die elders bestaat.

Vele moderne boeddhisten zullen het met deze stelling niet eens zijn, maar gezien hun heilige geschriften is dit de meest juiste duiding.

Vraag: Is in het occultisme de Boeddhagedachte een soort inwijding, waardoor bv. ook een Christus een deel van de lasten van de wereld op zich kon nemen?

Antwoord: Zuiver occult bezien is Boeddha de aanduiding van iemand die de volledige werkelijkheid beseft en nu beleeft. Een Bodhisattva is binnen deze waardering iemand die de werkelijkheid wel geheel beseft heeft, maar nog leeft in en met de schijnwereld. Occult is dit juist, maar het strookt niet geheel met hetgeen in de streng boeddhistische leringen wordt gesteld. Wanneer je spreekt over Jezus Christus, de Christus drager van de afgelopen era, dan mag men occult stellen, dat Hij inderdaad gelijk staat met een Boeddha, daar hij is opgegaan in de hemelen en zo in de werkelijkheid leeft, niet meer belemmerd door de schijn en beperkingen die zijn volgelingen op aarde en in vele sferen nog kennen.

Vraag: Zover mij bekend zijn de sprekers van de orde steeds mannen. Heeft de emancipatie zich in de orde nog niet ontwikkeld?

Antwoord: Deze vraag is reeds vaak gesteld. Ik kan alleen maar antwoorden dat wij, althans wanneer wij spreken door dit medium, mede op wens van het medium, vermijden zuiver vrouwelijke trekken in onze uitingen te manifesteren, ook wanneer wij in een laatste incarnatie toevallig vrouw geweest zouden zijn. Over emancipatie spreken wij bij ons niet, daar wij beseffen dat de vrouw nimmer werkelijk slaaf is geweest, evenmin als de man ooit werkelijk meester is geweest. Ofschoon beiden een dergelijke illusie gaarne koesteren, waarschijnlijk om hun eigen onvolmaaktheden hierdoor te vergoelijken.

Vraag: Kunt u een verklaring geven voor langdurig coma na opgelopen hersenletsel?

Antwoord: Vele. Een van de meest eenvoudige is een bloeding, waarbij een klein stelsel een algehele doorbloeding van bepaalde delen van de hersenen belemmert of onmogelijk maakt. Het gevolg is een terugval van faculteiten, die in het laatste geval zelfs blijvend van aard kan zijn. Maar ook kan sprake zijn van een te grote spanning op delen van de hersenen of het zenuwstelsel, waarbij de verbindingen tussen zenuwkanalen verbroken kunnen worden, of centra in de hersenen van elkaar geïsoleerd kunnen geraken. Ook de verbindingen tussen grote en kleine hersenen kunnen hierdoor beperkt worden. Resultaat: coma, vaak gevolgd door amnesie. Een langdurig coma kan verder nog ontstaan door elke grote schok in het organisme, vergiftigingen, zelfs door onwil van het ego de werkelijkheid nog te aanvaarden. Er zijn zelfs nog meer verklaringen te geven, maar hiermede wil ik volstaan.

Vraag: Kunt u verklaren hoe het komt, dat op hogere leeftijd allerhande détails terugkomen, die voordien geheel vergeten schenen te zijn?

Antwoord: Wanneer je ouder wordt, zal je belangstelling voor en je activiteit in de recente wereld minder worden. De oudere raakt vaak min of meer geïsoleerd in een sleurtje. De wereld heeft hem weinig te zeggen, daar hij eenvoudig een deel van hetgeen de veranderende wereld hem aan signalen en gegevens verschaft, niet meer kan verwerken. Hierdoor zoekt hij in zich vergelijking voor het niet aanvaardbare te vinden en bovendien zijn eigen gevoelens van belangrijkheid en grootheid te rationaliseren - wat elke mens doet, waar hij maar kan. De oudere grijpt hierbij terug naar zijn verleden en ontsluit zo voor zich delen van het onderbewustzijn, waarin nog een volledig beeld van dit verleden aanwezig was. Hieraan dient te worden toegevoegd, dat de zo herinnerde details zelden in de juiste samenhangen worden geïnterpreteerd, maar altijd enigszins worden omgebogen tot meerdere eer en glorie van degene die zich deze zaken herinnert.

Vraag: Iemand, die bijna dood was door bv. verdrinking, schijnt zijn gehele leven in snel tempo voor zich te zien.

Antwoord: Een vaak verkondigd verhaal, dat als regel niet waar is. Het kan wel eens voorkomen en wel op ogenblikken dat het eigen leven en besef van leven is afgesloten - de dood is dus aanvaardt, terwijl het lichaam nog zich verzet. In dergelijke gevallen zullen sterke signalen in de hersenen ontstaan, die delen van het leven, maar zelden de meest belangrijke en nooit het geheel van beleven in de herinnering op doen komen.

Voor velen gaat het bij bv. verdrinken echter niet verder dan een gevoel van slaperigheid, waarbij men langzaam wegdrijft in een gloed, die meestal een kleur tussen rood en paars heeft. Er zijn vele vergelijkbare mogelijkheden van overgangsbelevingen te stellen, dat de versnelde herinnering altijd optreedt, of zelfs maar meestal zal voorkomen, is definitief onjuist. Indien iemand later vertelt dat dit het geval is geweest, zal men verder moeten beseffen, dat het gaat om hersenherinneringen, niet om geestelijk besef en herinneren. Want zo iemand kan zijn verhaal vertellen of zelfs neerschrijven, wat impliceert dat de hersenen niet beschadigd zijn of waren. Zij zijn dan dus actief geweest ook in de periode dat men de dood nabijkwam. Wat impliceert, dat associaties in deze droomachtige beleving van het verleden een rol speelden. Ook een z.g. blik in het hiernamaals blijkt dan grotendeels afhankelijk te zijn van hetgeen de mens stoffelijk reeds daaromtrent gelooft. Zelfs enkele meer reële ervaringen kunnen in dit hersendenken een rol spelen, zonder dat zij de voorstelling als geheel kunnen overheersen.

Vraag: Is het mogelijk dat Akasha-ervaringen zo mede verwerkt worden?

Antwoord: Een gemeen stellen van de vraag. Mogelijk is het wel, maar zeker niet zeer waarschijnlijk.

Vraag: Wat is de oorzaak van veroudering bij mens en dier?

Antwoord: Wanneer je ouder wordt, zo betekent dit gewoon dat de afvalproductie van het lichaam niet meer gelijkloopt met de mogelijkheid dit afval te verwerken en/of af te voeren.

Anders gezegd: veroudering van het lichaam ontstaat door het in het lichaam toenemend aanwezig zijn van afvalstoffen, die de cel vernieuwing belemmeren. Hierdoor ontstaat een steeds grotere rigiditeit van een steeds groter deel van het organisme, dat zich steeds minder kan aanpassen aan alle eisen. De hoeveelheden van niet meer verwijderde en tijdig verwerkte afvalstoffen in het lichaam neemt hierdoor toe, zodat de ontwikkeling een stapeleffect vertoont. Ben je in staat een mens voortdurend geheel te reinigen en stofwisseling en bloedsomloop dus steeds weer in staat stelt werkelijk alle overbodige stoffen uit het lichaam weg te voeren, dan zal geen veroudering plaatsvinden.

Bij een bepaalde leefwijze en dieet is dit bereikbaar, wat tevens de verklaring vormt voor de hoge leeftijd van bepaalde magiërs, ingewijden en fakirs, die meerdere honderden jaren oud kunnen worden. Zij weten ook, hoe hun levenskrachten langs niet stoffelijke weg aan te vullen. Voor de normale mens kan worden gesteld, dat onder de huidige levenscondities de gemiddeld mogelijke leeftijd ligt tussen de 120 en 130 jaren, terwijl de werkelijke bereikte leeftijd meestal ligt tussen de 60 en 70 - gemiddeld - in z.g. beschaafde gebieden, tussen 35 en 42 gemiddeld in de z.g. onderontwikkelde en niet beschaafde gebieden.

Een ego kan zich beperkingen stellen t.a.v. de leeftijd, maar bij de normale mens zal dit niet het geval zijn. Alleen zij die geestelijk bewust zijn en ook tijdens hun laatste leven een inwijding doormaakten, zien wij op wens heengaan. De dood treedt dan in door een zich terugtrekken van de geest, terwijl voor het overlijden geen organische oorzaak aan te duiden is.

Vraag: Waarom haakt de medische wetenschap hierop niet in?

Antwoord: De wetenschap heeft inderdaad reeds enkele kuren gevonden, die echter nog niet algemeen succesvol zijn. Ik wijs op de aangevochten "Frischzellentherapie", op de Tsjechische methode, waarbij men werkt met over stimulatie middels grote doses vitaminen plus oefening en dieet, waardoor eveneens een reiniging van het lichaam en een verhoogde activiteit van de organen tot stand brengt. Er zijn op het ogenblik meerdere dergelijke therapieën in gebruik, ofschoon die niet algemeen toegepast worden. Ik zou ook nog kunnen wijzen op kuren uit het verleden die een soortgelijke opzet volgden, zoals de apenklierenkuur van Voronoff, waarbij men door het stimuleren van interne secreties een verbetering van organische toestand nastreefde. Al deze kuren maken duidelijk dat de medische wetenschap reeds zeer wel weet, waar de klok hangt en alleen de klepel nog niet heeft kunnen vinden.

Vraag: Kan men verwachten dat de mens vindingen zal doen, waardoor het verouderingsproces kan worden afgeremd of stopgezet?

Antwoord: Ik voeg aan het voorgaande nog toe: zuiver mechanisch is dit de eerste 2000 jaren volgens mij niet te verwachten. Gaat men uit van bestralingen plus voeding, oefening e.d., zo meen ik, dat binnen enkele honderden jaren inderdaad vele geriatrische problemen zullen kunnen worden opgelost. Voordien zullen wij draagbare mechanische vervangingen voor organen enige tijd in de mode zien komen, waardoor ook het leven langer behouden kan worden. De vervanging door delen van donors echter zal geen overwegende rol kunnen gaan spelen, daar dit met enig succes maar zeer beperkt mogelijk blijkt te zijn.

Vraag: Hoe komt het dat er in Rusland meerdere mensen zijn, die 150 jaar oud worden?

Antwoord: Die mensen leven hun eigen leven en zo zij partijlid zijn weten zij gemeenlijk niet eens, wat de partij is. Zij voeren een betrekkelijk rustig, maar bezig leven, compleet met drank roken enz., zijn veel in beweging en zetten alle lichamelijke functies nog uit. Er zijn ouderlingen van meer dan 100, die nog trouwen en heus niet alleen met een meisje van 70 of zo. Ruime, maar natuurlijke voeding, veel beweging, veel liefhebberijen en voldoende werkzaamheden zijn het succesrecept, dat alleen in een zuivere atmosfeer en aangemeten klimaat werken kan.

Vraag: Waar komt de kanker vandaan?

Antwoord: Deels van gekanker. In de eerste plaats is voor kanker een lichamelijke conditie nodig. Wat betekent, dat men erfelijk de mogelijkheid tot het krijgen van kanker in zich kan dragen, maar ook praktisch ongeschikt voor deze ziekte kan zijn. Aanleg hebben wil nog niet zeggen dat je de ziekte ook krijgt, maar betekent dat onder bepaalde condities een beschadigde cel sneller tot woekering overgaat. Oorzaak hiervoor: beschadiging van weefsel gepaard gaande met een zuurstoftekort voor dit weefsel en vaak nog het aanwezig zijn van een virus in het bloed. Woekeringen ontwikkelen zich dan op de beschadigde plaats, waarbij een enkele of enkele cellen tot oertype reverteren als gevolg van celkernbeschadiging. Waarop zij zich, niet belemmerd door eigen cel gegevens en typering, onbeperkt kan trachten voort te planten.

Wanneer ik stel dat gekanker mede de oorzaak is voor het optreden van deze gevreesde ziekte, zo doe ik dit omdat de psychische toestand van de patiënt vaak een grote rol speelt. De kankercel zal normalerwijze uit omringende cellen bepaalde stoffen en delen van de levensenergie daarvan weghalen. Indien de mens echter opgewekt blijft, zo zal hij in staat zijn althans de levensenergie in ruimere mate naar het bedreigde gebied aan te voeren. Hierdoor ontstaat dan gehele of gedeeltelijke inkapseling van de woekerende cellen. De haard wordt a.h.w. in mogelijkheden beperkt en uitzaaiingen worden bij vol aanwezige levensenergie grotendeels voorkomen. Een mens die negatief is ingesteld, medelijden met zichzelf heeft en veel klaagt, zal hiermee een groot deel van zijn krachten hieraan verspillen en door zijn innerlijke houding minder krachten uit de omgeving op kunnen nemen. Hierdoor zal de mens niet in staat zijn de energieabsorptie voldoende te compenseren om een snelle groei van de kankercellen onmogelijk te maken.

Ook bij de jeugdanker kan dit voorkomen, ofschoon wij in deze gevallen voornamelijk te maken hebben met bloedanker. Een enigszins afwijkend verschijnsel, waarbij erfelijkheid en prenatale beschadigingen een rol kunnen spelen, terwijl ook de aanwezigheid van bepaalde stoffen in het lichaam daarbij een rol pleegt te spelen. Het milieu, maar ook de neiging tot ontevredenheid kunnen hierbij ook een rol spelen. In vele gevallen zal men ontdekken, dat de kinderen - voor de ziekte kenbaar was - reeds neiging tot drift vertoonden en conflicten met de ouders kenden. Het optreden van de ouders is bepalend voor de geesteshouding van de kinderen. Indien ik even af mag wijken: Bij kinderen zal men met het volgende rekening moeten houden:

Je kunt een kind geheel zijn eigen verantwoordelijkheden laten dragen en het een grote vrijheid van handelen en denken toekennen. Maar dan zal men alleen tegen de wil van het kind in mogen grijpen, of de vrijheden daarvan beperken, wanneer werkelijk gevaren aanwezig zijn die het kind zelf niet beseft en niet kan beheersen. Als volwassene zal je dan ook moeten aanvaarden dat het kind jou, de waarden die jij in het leven van belang acht enz., kritisch beziet en je eventueel ondervraagt of bepaalde handelingen en houdingen van zijn ouders als belachelijk beschouwt. Je kunt een kind ook onder een volledige discipline stellen, waarbij die discipline, gepaard gaande met genegenheid, het kind een gevoel van geborgenheid kan geven.

De huidige opvoeding faalt in beide opzichten: men spreekt over de noodzaak de kinderen grote vrijheid te geven, laat hen grote vrijheden, maar aanvaardt anderzijds geen kritiek van de kinderen. Wat in het kind lastig is voor de ouders zal men, door omkoping of geweld, trachten te onderdrukken. Men staat het kind dus niet toe werkelijk kritiek te hebben op ouderen, maar zegt gelijktijdig, dat het kind zelf maar moet beslissen en nadenken. Het is logisch dat onzekerheid en spanningen daaruit voort zullen vloeien. De eisen van zelfstandigheid en gehoorzaamheid die men in uw dagen aan de kinderen gelijktijdig pleegt te stellen, zijn volgens mij reden voor grote psychische onrust, die mede aanleiding kan zijn tot het ontstaan van ziekteverschijnselen. Een dergelijke mentale misvorming en gevoelsstoringen kunnen reeds in de 9e maand na de geboorte gestalte krijgen.

Vraag: Zegt u, dat kanker eigenlijk een geestelijke oorzaak heeft?

Antwoord: Bij bestaande vatbaarheid voor kanker en een ontstaande mogelijkheid tot het optreden van woekeringen zal de psychische gesteldheid bepalend zijn voor het tempo, waarin de kwaal zich kan uitbreiden, evenzeer als voor de mogelijkheid de woekeringen in te kapselen of - mits therapie - te genezen.

Vraag: Aangenomen, dat er vliegende schotels bestaan, van welke planeet zouden zij afkomstig kunnen zijn?

Antwoord: Sommige van dergelijke voertuigen komen uit de buurt van Arcturus, ook van Cygni II komen wel voertuigen in deze richting. Er zijn vele bewuste vormen van leven in het al en de meesten onder hen storen zich niet aan de menselijke denkbeelden omtrent de algehele ontwikkeling of geestelijke hoogheid, die noodzakelijk zou zijn om door de ruimte te reizen. Er zijn dan ook vele rassen die om de een of andere reden tot ruimtevaart komen. Bijna overal geeft men de voorkeur aan ronde of platte vormen voor landingsvoertuigen, daar dergelijke vormen aerodynamische eigenschappen bezitten, welke bij het bewegen in een atmosfeer van groot belang kunnen zijn. Dus: Ofschoon er wel meerdere verschillende vormen voertuigen van tijd tot tijd de aarde benaderen, zullen dezen door de mensen allen vliegende schotels worden genoemd. De naam Ufo's lijkt mij echter passender en eerlijker.

Vraag: Hebben zij, die overgaan, geen gevoel van groot verdriet bij het verlaten van degenen, die hen dierbaar zijn?

Antwoord: Dat valt nogal mee. Kort na de overgang kan dit wel bestaan. Maar de geest is immers in staat het voor die geest werkelijk belangrijke innerlijke contact te handhaven? Het verdriet, dat je als geest dus ervaart, zal voor het grootste deel eerder een weerspiegeling zijn van het leed, dat bij die anderen bestaat. Zelfs dan lijkt je hieronder niet te zeer, tenzij je duidelijk voelt, dat de ander hierdoor komt tot disharmonische gedachten en gedragingen, die niet passen bij de werkelijke persoonlijkheid.

Over het algemeen zal men, vooral wanneer men in een lichtende wereld komt, snel beseffen dat veel van hetgeen op aarde belangrijk leek, niet zo belangrijk is. Gelijktijdig win je de zekerheid dat alles wat werkelijk essentieel is in je leven, een werkelijk geestelijke band bv., nooit teloor kan gaan. Ook het tijdsbesef is anders en dit speelt mede een rol. U begint toch ook niet ontroostbaar te huilen, wanneer u al thuis bent maar een ander nog even een rondje maakt met lijn 23 naar Scheveningen? Zo beperkt ziet de periode van scheiding er in de geest uit, wanneer een werkelijk geestelijke binding aanwezig is. Het is dus voornamelijk het leed van de ander, wat een rol speelt, wanneer je eenmaal in de geest bent en in de meeste gevallen kun je daaraan altijd nog proberen iets te doen.

Vraag: Moet eenieder die is overgegaan, later reïncarneren?

Antwoord: Moeten? Ja en neen. Staat er ergens geschreven, dat u moet eten? Neen. Maar je zult toch op een gegeven ogenblik als mens iets tot je moeten nemen, of naar onze wereld vertrekken. Zo ook het antwoord op deze vraag: Er is voor niemand een regel, een dwang, die stelt, dat je moet reïncarneren. Er komt meestal wel een ogenblik dat je geestelijk eenvoudig vastloopt, dat je niet verder kunt. Dan begint de wereld rond je a.h.w. te verstarren, terwijl je voelt dat net achter de grens van je mogelijkheden een nog groter en beter beleven mogelijk is.

In dit geval zal je vaak besluiten terug te keren naar de op zich wat lagere stofwereld, waar meer objectieve ervaringsmogelijkheden voor het ik bestaan. Je reïncarneert dus in zekere zin uit vrije wil, maar dan gemeenlijk wel, omdat de mogelijkheden die je wilt hebben, voor jou niet meer alleen in de geest te verwezenlijken zijn. Wat betekent, dat de meeste geesten wel zullen incarneren, maar dat er geen dwang is, tenzij men daaronder een dwang van het eigen innerlijk wil spreken, dat je om vrede te kennen, ook voortdurend verder open moet leren staan voor hogere waarden om gelukkig het geestelijk bestaan te kunnen continueren.

Vraag: Heeft het stoffelijke al een sleutelpositie bij het opdoen van dergelijke ervaringen, of bestaan er alternatieven?

Antwoord: Wanneer u daarvoor geschikt bent, kunt u ongetwijfeld ook in de geest uw verdere ervaringen opdoen en uw ontwikkeling voortzetten. Maar de stof is voor ons meestal de eenvoudigste weg. Je zou kunnen stellen: wanneer je eenmaal op een bepaalde school bent, zul je met de grootste zekerheid en geringste moeite overgaan naar een volgende klas, wanneer je die school blijft bezoeken. Voor de geest geldt dit evenzeer. Daarom kiest zij, wanneer haar ontwikkeling mede in de stof plaats vindt, meestal voor verdere ontwikkelingen eveneens de stof en zo mogelijk daarbij een wereld die is aangepast aan het geestelijk bereikte, zowel als aan vorige stoffelijke belevingen. Het is dus geen noodzaak, maar wel de eenvoudigste weg voor de meesten. En de geest die naar God zoekt, zal over het algemeen - ondanks alles wat gepredikt wordt - daartoe de weg kiezen die het kortste lijkt en gelijktijdig de minste weerstanden in het ik zal opwekken.

Soms schijnen mensen te denken dat iemand die op weg is naar God, dat vooral zo moeilijk mogelijk dient te doen, maar dat komt dan, omdat die mensen niet beseffen wat leven is en wat God is. Want leven is in feite een beleven van de totaliteit - dus God. En wanneer je de eenvoudigste methode kiest om dichter tot God te komen en zijn Wezen voor jou meer levend te maken, dan is dit ook de meest juiste weg.

Of de aarde een sleutelpositie heeft? In mijn ogen is het een aardig doorgangshuis, meestal benut door de kleuterklas.

Vraag: De zin van het stoffelijke Al moet toch ingebouwd zijn in de totale kosmos?

Antwoord: Dat zal ongetwijfeld het geval zijn. Maar hoe kun je niet zeggen vanuit een persoonlijk kosmisch standpunt, daar je voor een juiste omschrijving het geheel moet beseffen, alle ruimte en alle tijd dus omvattende. Zover zijn we eenvoudig nog niet, dus kunnen wij ten hoogste stellen, dat voor ons het kosmische bestaan ook in de materie betekenis heeft, daar voor ons de wisseling tussen zuiver geestelijke en/of gebonden bestaansfasen - die niet altijd een stoffelijke belichaming behoeven te omvatten - de weg is om de grens van eigen bewustzijn te doorbreken en zo langzaam maar zeker binnen te treden in een werkelijkheid die niet aan materie of geestelijke waarden van een bepaalde sfeer meer gebonden is. Wat betekent dat je steeds dichter bij een totaal beseffen en beleven komt in een wereld die niet meer tijdbepalend is.

Vraag: Is het waar dat iemand die zelfmoord pleegt, zo lang moet slapen tot het ogenblik komt, waarop normaal zijn overgang plaats zou hebben?

Antwoord: De zelfmoord op zich heeft niets met de toestand onmiddellijk na de overgang te maken. Zij kan echter een vlucht betekenen voor bepaalde problemen, een overdaad aan zelfmedelijden bv., of een poging anderen duidelijk te maken, hoe belangrijk je eigenlijk wel was. In dergelijke gevallen zal het probleem niet worden opgelost door zelfmoord, zoals het in je en voor jou voort bestaat. Daar het gebonden is aan de materie, zal gemeenlijk een materiële gebondenheid ontstaan. Je kunt dus niet zonder meer in geestelijke werelden binnentreden. Nogmaals: de zelfmoord is hierbij geen belang, maar de psychische toestand, waarin je bij de overgang verkeerde.

Vraag: Wordt een medium onder geestelijke leiding ontwikkeld en bestaat er bij u grote behoefte aan meer mediums?

Antwoord: Wij hopen juist steeds minder mediums nodig te hebben voor contacten met de wereld, daar mediums nogal belemmerend werken voor ons. Maar dan moeten de mensen natuurlijk innerlijk wel een stapje verder komen.

Of wij een medium ontwikkelen? Een goed medium ontwikkelt meestal zichzelf, daar het probeert alle signalen, die innerlijk blijven hangen, te groeperen tot een nieuw levensbesef en zo een innerlijk contact met onze werelden zal beleven.

Wat voor ons belangrijk is? Wel, het is als het spelen op een nieuw orgel: Het duurt enige tijd voor je weet wat je er mee kunt doen en waar de foutjes schuilen. Daarom zijn wij op een bruikbaar medium gemeenlijk nogal zuinig. Wij beschermen en zijn steeds weer tot contact met de persoon bereid. Maar of je dit ontwikkelen kunt noemen? Er is in ieder geval een training nodig, waarbij geest en medium beiden betrokken zijn, indien je een optimaal resultaat wilt behalen.

Of wij meer mediums nodig hebben? Indien het zeer goede mediums zouden zijn, zouden wij er heus voorlopig nog wel een aantal bij willen hebben. Maar het merendeel heeft te veel beperkingen om ernaar te hunkeren. Ik spreek nu door een redelijk goed medium, dat echter op sommige punten nog te beperkt is, niet all round genoeg. Indien wij betere mediums zouden kunnen krijgen: graag. Maar dan op de wijze waarop iemand die als musicus alleen over een mondorgel beschikt, zou uitroepen: als het kan zou ik liever spelen op een bioscooporgel, want daar vind ik de mogelijkheid alle effecten te bereiken, die ik maar wens. Wat niet betekent dat wij a.u.b. meer mediums willen hebben, hoe dan ook.

Het merendeel van de enigszins mediamiek begaafden zal dan ook voornamelijk gebruikt worden om entiteiten die nog niet weten dat zij dood zijn, ervan te overtuigen dat het toch werkelijk zo is en verder voor een soort groetenprogramma, waarin vader laat weten dat alles goed is, maar wil moeder er wel aan denken dat in het zakboekje staat waar die documenten zijn verborgen zijn enz. Ook dit geeft zeker resultaten en heeft betekenis. Maar wij voelen meer voor een alternatief, dat steeds meer mogelijk zal worden. Het feit dat steeds meer mensen gevoelig worden en dus direct bereikt kunnen worden. Dan zouden tijdens eenvoudige meditatieve bijeenkomsten meerdere entiteiten delen of leden van de groep kunnen beïnvloeden en hen datgene verschaffen, wat zij voor hun persoonlijke ontwikkeling op het ogenblik van node hebben. Wat een doelmatiger werken zou betekenen.

Vraag: Gebeurt dit op korte termijn?

Antwoord: Ik hoop van wel, maar vrees van niet. Het is een ontwikkeling die sterk samenhangt met de eigen oriëntatie in de mensheid en wij bevinden ons in een periode waarin eerst een begin is gemaakt met het onder druk brengen van het materialistisch denken en leven van de mens, zodat het volgens mij nog wel even zal duren.

Vraag: Leven de stoffelijke bijwoners van de Wessac-bijeenkomsten daar voortdurend of niet? Hebben zij nadeel of gevaar ondervonden van vulkanische werkingen in de Andes?

Antwoord: Enkelen wonen daar inderdaad blijvend. Maar die weten wel wat zij doen en waar zij zitten. Met wat geestelijke kracht kun je zelfs wel een stroom van een vulkaan een andere kant uit laten stromen. Degenen die de reis moeten maken, hebben een medewerking, waardoor het voor hen mogelijk is in korte tijd afstanden af te leggen, die normaal veel meer tijd vergen.

Hoe? Je kunt ervoor zorgen dat aansluitingen tegen alle gewoonten in kloppen, door de een wat vroeger te laten arriveren en de ander wat later te doen vertrekken. Dergelijke kleine vertragingen en bespoedigingen kunnen voor een groot deel van de reis een winst van dagen betekenen. Ook het verdere wordt geestelijk geregeld.

Gevaar bij die vulkanische werkingen was er dus voor geen van hen bij. Trouwens: degenen die vast nabij de plaats van samenkomst verblijven, zijn praktisch allen min of meer ingewijd en weten daarom precies wat de natuur zal doen en hoe men daarop het beste zal kunnen reageren.

Vraag: Geleerden stellen een dijend Al. Indien juist, betekent dit dat er een begin moet zijn geweest en een tijd dat er nog geen heelal bestond. Vraag: op welke wijze en waaruit is het heelal voortgekomen?

Antwoord: Er zijn verschillende, in dimensie verschillende, ruimten. Indien in een daarvan energieomzettingen plaats vinden, zal een klein deel van de in vorm veranderende energie naar het andere ruimtelijke geheel lekken. Is de energie in die andere ruimte groot genoeg geworden, dan is er daar een soort spanning, waarbij veldverdichtingen op gaan treden. Wat ontstaat, zal men wel oeratom noemen, ofschoon de naam misleidend is. Er is geen sprake van kleine deeltjes rond een kern, maar een verschil van krachtdichtheid, waarbij een kern zo sterk van veld is, dat andere krachten daaromheen worden afgestoten of aangetrokken en zo in beweging komen. Hierdoor ontstaat zoets als straling: gerichte energie met eigen frequentie. Wervelingen ontstaan, die zich als materie gaan gedragen. Hun onderlinge werking betekent verdere frequentiemodulatie, waardoor een soort warmte ontstaat, die op zijn beurt deze trillende energiekernen zich doet verplaatsen. Een van de resulterende trillingen is licht.

Partikelvorming vindt nu plaats, de partikels verdichten zich tot verschillende materiedeeltjes, die onderlinge bindingen aangaan. Er ontstaan wolken, in zich in beweging zijnde, die zich als geheel langzaam gaan verwijderen van het centrale punt. Hierdoor ontstaan grotere potentieverschillen en de werking van energie en de omzetting daarvan neemt sterk toe. Dit alles in betrekkelijk korte tijd.

Wij dienen echter op te merken, dat er geen sprake zal zijn van een altijd voortdurende uitdijing van het Al. Zodra de spanningen tussen het niet zichtbare centrum en de gevormde delen - melkwegstelsels, stofwolken e.d. - te groot gaat worden, valt alles weer terug naar het centrale punt. De waarneembaarheid van dit proces lijkt mij echter niet zo heel erg groot, omdat de terugval vergezeld is van een verandering in de lichtbuiging.

Voor u is het centrale punt niet wiskundig bepaalbaar met de huidige kennis en middelen. Indien men echter alle materie in het Al samen zou rekenen en de verdeling daarvan ongeacht afstand zou berekenen, zal men zien dat er een iets onregelmatige bol gevormd wordt hierdoor. Trekt men nu lijnen vanuit alle punten naar het midden, geen rekening houdende met verschillen in afstand en shift, dan kan men althans enigszins aanduiden, waar het geheel begonnen is.

Vraag: Dus een holle bol?

Antwoord: Je moet de mens niet met het Al vergelijken. Maar het voorgaande kan worden omschreven als een handige werkhypothese, die verdere benaderingen mogelijk maakt, zonder daarbij geheel juist te zijn.

Vraag: Indien hierachter een intelligentie staat, met welk doel is dan het Al met al zijn delen voortgebracht?

Antwoord: U veronderstelt dat wij precies de redenen zouden kennen, het waarom van alle bestaan. Wij hebben ten hoogste een vermoeden, dat ongeveer luidt:

Waar een besef een geheel wil erkennen, zonder zelf dit geheel bewust te zijn en daaraan gebonden te zijn, zal het een beeld van het geheel moeten samenvoegen. Het geheel is dus in feite een projectie en voor de schepper niet geheel werkelijk. Door de zo ontstane mogelijkheid tot beschouwen is er ook vermogen tot kennen, zowel voor de maker als voor elk deel van de werkelijkheid, dat zich als zodanig nog niet beseft. Verder kan volgens ons worden gesteld, dat het kennen van het totaal van de projectie neer komt op een oplossen van een ik, zoals wij dit beschouwen in het geheel, waar het deel wordt van een totaalbewustzijn. Wij nemen aan dat het deel binnen het geheel naast het besef ook nog zichzelf blijft, maar of dit alles de waarheid ook maar enigszins benadert, kan niemand van ons met enige zekerheid zeggen. Het is een theorie die niet kan worden nagegaan, daar de eisen voor een nagaan eenvoudig onze vermogens te boven gaan.

Indien ik u echter een volledig, voor mij bewezen juist antwoord op deze vraag had kunnen geven, zo vraag ik mij af, of ik nog hier zou zijn om u wat te vertellen.

Vraag: Zijn alle entiteiten, meesters enz. wezens die eens op aarde geleefd hebben wanneer zij met ons contact opnemen, of zijn er onder hen die dit nooit hebben gedaan?

Antwoord: Het merendeel van de contacten tussen geest en aarde komt wel voort uit hen die eens in de stof hebben geleefd, zelfs op uw wereld en zo zichzelf ervaren als deel van de mensheid. Er zijn echter bepaalde krachten, die zich zonder ooit mens of stoffelijk geweest te zijn, toch bezighouden met de werelden, de ontwikkeling daarvan en zelfs van de mensheid. Soms kunnen ook zij, maar meestal slechts zeer beperkt in tijd, optreden als meester, geleider e.d. Dergelijke entiteiten werken meestal echter in en vanuit de sferen als inspirator, zo mogelijkheden scheppende voor incarnerende entiteiten, die reeds tot de stoffelijk menselijke bestaanscyclus behoren.

Vraag: Indien er wezens bestaan buiten ons zonnestelsel, maken dan ook zij een evolutie mee zoals wij die kennen?

Antwoord: Deze vraag kan alleen vanuit een bepaald standpunt worden beantwoord. Er is zeer veel leven, ook bewust leven in dit Heelal. Alle bewust leven, alle bestaan en leven maakt deel uit van de oerkracht. Als zodanig maakt het een bewustwordingsgang door, die u mogelijk als evolutie kunt omschrijven. Maar u moet er dan toch wel rekening mee houden, dat de menselijke evolutie in vorm en geestelijk bewustzijn niet overal vergelijkbaar zal voorkomen of worden geïmiteerd. Waar een geest in de stof bewustzijn opdoet, komt er altijd een ogenblik dat zij zich uit de materie zal terugtrekken. Zij bestaat dan in een geestelijke wereld verder, die u als sfeer pleegt aan te duiden.

Andere levende wezens kennen dus sferen. De lagere zijn vormwerelden, gescheiden door onbegrip van alle soortgelijke werelden, behorende tot de evolutie van een andere planeet. De hogere werelden kennen wel contact. Maar dit heeft dan niets meer te maken met de wereld, waarop men in de stof leefde, maar alleen met het inzicht in het geheel, dat men bereikte. Of men begrippen als karma, oorzaak en gevolg e.d. kan uitschakelen voor deze anderen, is ook niet te zeggen. Ik kan alleen uitgaan van onze omschrijving van deze wetten en stel dan: wat wij kennen als oorzaak en gevolg, evenwicht e.a. wetten, is in feite een omschrijving van een conditie, die in de gehele ons bekende kosmos bestaat voor alle stoffelijke wezens. In hoeverre geestelijk soortgelijke begrippen bij andere entiteiten in lagere sferen zal bestaan, kan ik u niet met zekerheid zeggen, maar waarschijnlijk lijkt mij dit wel. Het optreden en beleven van dergelijke wetten is volgens mij, in de sferen altijd afhankelijk van het bereikte besef.

Karma en incarnatie zijn woorden die wij op aarde gebruiken om iets aan te duiden. Wanneer je een geestelijke ontwikkeling doormaakt, zal alles wat werkelijk tot deel van je persoonlijkheid is geworden, ook in volgende incarnaties een rol spelen. Noem dit dan karma. Reïncarnatie lijkt mij eveneens onvermijdelijk, omdat ik mij geen vorm van bewustzijn voor kan stellen - laat staan weet omtrent het bestaan daarvan - die in staat is na een enkele fase van stoffelijk bestaan, zonder meer ook de hoogste werkelijkheid te erkennen en te aanvaarden.

Ik wil dit antwoord niet besluiten zonder een groot denker in de geest te citeren, die zei: Alle wetten die wij kennen, zijn slechts aanduidingen van ons onvermogen om de eenheid van bestaan in de totaliteit te beleven.

Vraag: Indien na een uitdijend Al een regressie volgt, zullen de wezens die daarin leefden, het bereikte bewustzijn behouden om in volgende pulsaties van het Al een hogere graad van evolutie te bereiken.

Antwoord: Zoals de vraag is gesteld, is zij niet te beantwoorden. Het uitdijen van het Al heeft te maken met een onregelmatige dichtheidsverdeling, waardoor omzettingen plaats vinden in het geheel, dat wij als Al aanspreken. De regressie zal een gelijkmatige verandering zijn, waarbij de verschillen van energie tussen de verschillende punten afnemen. De verandering zelf betreft alles, zodat zij door een waarnemer binnen het geheel m.i. niet eens te constateren is. Wanneer in een heelal een terugkeer plaats vindt en een entropie bereikt wordt, zo zou de vraag moeten luiden: zal het behouden bewustzijn in latere fasen van actie weer een rol kunnen spelen? Het enig mogelijke antwoord hierbij lijkt mij te zijn: Wanneer entropie ontstaat, zal dit betekenen dat in het aangrenzende zeer veel energie is toegevoerd, zodat hierin een scheppingsproces op

gang komt. Daar de dimensionele grens voor de geest niet geldt, is het op zijn minst genomen zeer waarschijnlijk dat allen die een bewustwordingsproces in het tot rust gekomen AI doormaakten, maar nog bindingen met de stof begeren, in dit nieuwe AI zich vormend in zullen schakelen en met hun bereikte besef daarin actief zullen zijn.

Vraag: Zal het gemiddeld bereikt bewustzijn van alle intelligentie aan het einde van de regressie hoger zijn dan bij het uiterste punt van dijen?

Antwoord: Geen antwoord is mogelijk. Ten hoogste kan men aannemen dat, daar het eerste later valt dan het tweede en dus een grotere mogelijkheid tot ervaren in tijd bestond, men aan het einde van de regressie bewuster kan zijn.

Vraag: Is bij stilstand het geheel van sterren en planeten nog aanwezig, maar uitgedoofd?

Antwoord: Zij zijn niet meer actief en dus, bij het ontbreken van krachtverschillen, in ieder geval niet meer waarneembaar aanwezig. Wij nemen verandering waar, niet energieloze toestanden zonder contrast. Overigens stelt men wel dat er perioden zijn, waarin regressie niet voert tot stilstand, maar tot een samenvloeien van alles, waarna het proces zich in hetzelfde continuüm herhaalt. Men noemt dit dag en nacht van Brahman. Wordt een volledig evenwicht bereikt en alle actie dus geheel te niet gedaan, dan spreekt men over het einde van de tijd. Ik neem aan, dat alle vorm zich daarbij, door gebrek aan spanningen, zal oplossen in de energie, waaruit het oorspronkelijk bestond. Ik neem aan dat eerst op dit ogenblik weer beïnvloeding door energieomzettingen en lek vanuit een aangrenzend continuüm mogelijk zal zijn, maar kan daarover niet uit eigen ervaring spreken.

Vraag: Dus de elementaire bestanddelen van de materie worden niet vernietigd?

Antwoord: Daar het elementaire bestanddeel van alle materie energie is, zal deze niet ten gronde gaan, maar als evenwichtige potentie blijven bestaan, tot het evenwicht weer wordt verstoord. Ik meen het als volgt te mogen formuleren: De vorm van de materie verdwijnt waarschijnlijk, maar het is, naar men zegt, zeker, dat de kracht en potentie van vorm en eigenschap aanwezig blijft. Men beweert, dat twee malen ten minste een dergelijk proces van entropie en schepping zich heeft afgespeeld, maar of dit een toeval was of een continu proces, kon men mij ook niet zeggen.

Ik beantwoord nu nog twee vragen, daarna kunt u pauzeren.

Vraag: Meent u, gezien de polsslagen van het AI, dat aan alle wezens, ook aan de mens, de mogelijkheid gegeven wordt om kosmische volmaaktheid te verwerven?

Antwoord: Wij nemen aan, op grond van hetgeen wij weten - al is dat in dit opzicht niet bepaald veel - dat een bewustzijn, dat zich in deze cyclus ontwikkeld heeft, zichzelf als geestelijk bewustzijn zal continueren en in een nieuwe vorming van materie, werelden en ruimte kan participeren, vol bewust van al het voorgaande. Dit wijst in de richting van een voortgaan tot men inderdaad volledig in de kosmos bewust opgaat. Wij weten echter niet, of dit voor allen gelijkelijk zal gelden - onder ons hebben velen het gevoel, dat dit niet het geval is. Wij kunnen slechts zeggen: De veranderingen en deze cycli hebben binnen het geheel ongetwijfeld een betekenis, die wij echter, vanuit ons standpunt en bewustzijn, niet kunnen overzien of doorgronden.

Vraag: Voorziet u een oplossing in het Midden-Oosten tussen Israël en de Arabieren. Hebben de woorden van Jesaja - 19:24-25: - hierop betrekking?

Antwoord: Ik vrees dat deze spreuk niet veel te maken heeft met de huidige situatie, ook al worden Assyrië en Egypte genoemd. Wat de feitelijke ontwikkeling zal zijn? Indien Israël leert, dat het een volk moet zijn en geen theocratie, terwijl de Arabieren gaan beseffen dat zij niet uitverkoren zijn door Allah zonder meer, maar slechts erkend zullen worden op grond van hetgeen zij in hun geloof voor anderen tot stand brengen, zal er op de duur rust komen in het Midden-Oosten. Dit duurt nog wel even en er zal nog veel strijd zijn, vooral ook omdat Israël meent zich te moeten verdedigen ten koste van alles, en de Arabieren steeds nog menen dat hun recht bestaat, uit hetgeen zij kunnen nemen, en hun trots niet ligt in hetgeen zij kunnen geven, maar in hetgeen zij willen veroveren.

Kortom: Israël bestaat uit een aantal mensen die op grond van hun geloof menen het recht te hebben eenieder aan hun godsbegrip en de daaruit voortkomende wetten te mogen onderwerpen. Hierdoor maken zij het voor anderen wel erg moeilijk als werkelijk deel van een sociaal geheel met hen samen te leven. De Arabieren op hun beurt, zouden mogelijk tot een burgerlijke samenleving met andersdenkenden bereid zijn. Maar zij zijn zeker niet bereid tot een zich onderwerpen aan wetten en een staat, die berust op een voorstelling van God, die niet gelijk is aan het godsbeeld en beleven, dat zijzelf kennen.

De twist blijft bestaan, daar vooral degenen die meer sociaal bewust en minder religieus bewust denken, weg zullen trekken uit het land. Eerst wanneer dezen terugkeren en het land beheersen, terwijl de geestdrijvers, die roepen dat hun god en wet het enig belangrijke is voor de gehele wereld, terugtreden in het besef, dat zijzelf hun god moeten dienen volgens de wet, maar dat anderen God moeten kunnen vinden op hun eigen wijze en volgens hun eigen begrip van de wet, zal er vrede en éénwording zijn. Dit ligt nog ver in de toekomst. Reeds voordien zal Israël niet meer heersen over het areaal, dat het nu bezet. Daardoor zullen de Arabieren en vooral de staten niet meer die eisen stellen, die zij op het ogenblik hanteren, ook al geeft men diplomatiek maar een klein deel van deze verlangens aan de gehele wereld toe.

Ik verwacht in de nabije toekomst meerdere oorlogsdreigingen en vermoedelijk tegen het einde van het volgende jaar nog een korte oorlog. Ik geloof niet dat Israël hierbij teniet zal gaan. Maar het land zal de komende tijd steeds nadrukkelijker moeten gaan beseffen, dat het zoals het nu is, niet kan bestaan uit eigen grootheid, arbeid en macht, maar slechts dankzij de steun die het vanuit de gehele wereld heeft gekregen. Het zal moeten beseffen dat het rekening moet houden met de gehele wereld en zijn daden niet slechts mag of kan baseren op eigen gevoelens van macht en hoogheid.

Ik hoop dat dit voldoende is en dank u voor uw aandacht.

Goedenavond.

Goedenavond, vrienden.

Men heeft mij hierheen gestuurd met de opdracht zo snel mogelijk de rest van de vragen af te handelen. Ik zou willen beginnen met de eerste.

Vraag: Kunt u mij uw inzicht geven over de actie, die vandaag plaats vindt: GEVEN VOOR LEVEN?

Antwoord: Er zullen wel een paar mensen zijn, die door dat geven leven...

Vraag: Uw mening over Mathew Manning.

Antwoord: Hij betekent een klein begin van het bij steeds meer mensen noodzakelijke begrip, dat een mens meer kan, dan hij in feite doet. Nieuws is dat eigenlijk niet, want die noodzaak bestaat reeds lang en dergelijke fenomenen waren er ook al eerder.

Vraag: Uw mening over Uri Geller en zijn contact met een satelliet, die Spectra heet.

Antwoord: In dit geval zou ik zeggen: een handig goochelaar kan ook zichzelf een boodschap geven...

Reactie: Dat is toch geen commentaar?

Antwoord: U vraagt mijn mening. Die heb ik u gegeven. Wanneer u goed nadenkt, heb ik precies alles gezegd, wat er over dit fenomeen te zeggen is. Ik moet kort zijn, heeft men mij gezegd. Ik mag zelfs niet lang spreken over de redenen voor mijn kortaf antwoorden. Maar het komt erop neer, dat u, door over mijn korte antwoord na te denken, erachter kunt komen wat ik bedoel en wat volgens u uitvoeriger en met discussie uiteindelijk toch ook zagezegd zou moeten worden. Beschouw het maar als huiswerk, dan heeft u zelf ook nog eens iets te doen.

Vraag: Terugkomende op het onderwerp zelfmoord: Indien iemand volgens onze begrippen geestesziek is en zelfmoord pleegt, in hoeverre is deze dan verantwoordelijk voor deze daad, daar hij of zij toch niet weet, wat hij doet? Kan die verantwoordelijkheid op een andere persoon worden afgewenteld, of ligt deze daad mogelijk reeds bij de geboorte van die persoon vast?

Antwoord: Zij ligt niet bij de geboorte vast, is een verantwoordelijkheid van de persoon zelf en kan niet op anderen worden afgewenteld. Wat betekent dat elke mens geheel verantwoordelijk is voor zijn werkelijke - dus innerlijke - leven en de betekenis van daden, ook zelfmoord, alleen aan de hand van dit innerlijk leven kan worden afgelezen, niet aan de hand van de meningen die de mensen daaromtrent verkondigen. Want veel van hetgeen de mens krankzinnig noemt, is in wezen wijs, ofschoon de mensen zoiets onwijs noemen, omdat zij niet wijs genoeg zijn om te beseffen waar de wijsheid van anderen in schuilt.

Vraag: Kunt u iets meer vertellen over paranormale chirurgie, zoals die bv. op de Filipijnen en in Brazilië met succes is bedreven? Is hierbij sprake van dematerialisatie?

Antwoord: Ik zou nu eigenlijk een heel verhaal moeten afsteken en juist dit mag ik niet. Vervelend. Maar heel in het kort: a. dergelijke chirurgie kan bestaan uit een ontbinden van bestanddelen die door het lichaam verder zelf worden afgevoerd. b. Dematerialisatie. c. Het vervangen van weefsel door het doen afstoten van het zieke deel daarvan, waarop men in versneld tempo nieuwe cellen laat aangroeien, zodat in dit geval ook nog een vernieuwing van weefsel plaats vindt.

Vraag: Onze cultuur kent vele gefrustreerde en geremde mensen. Wat moeten dezen in hun geblokkeerd bestaan aanvangen met de zelfbeheersing, die hier zo vaak naar voren wordt gebracht als voorwaarde voor geestelijke groei? Hun ideaal en redding lijkt mij te bestaan in het verliezen daarvan.

Antwoord: Ik geloof niet dat iemand ooit gered kan worden door een verliezen van zijn zelfbeheersing. Want hij weet dan, weet hij even zelf niet wat hij doet, en zodra hij het beseft, zal hij er toch niet mee kunnen leven. U spreekt over "onze cultuur". Die bestaat dan kennelijk uit het turen naar een hoop kul, die men dan godsdienst of idealisme pleegt te noemen, zonder dat men feitelijk veel doet buiten wat geld geven. Hetwelk ongetwijfeld volgens de geldende normen als een cultuurpatroon kan worden beschouwd, maar zeker geen goed patroon vormt.

Ik wil verder opmerken, dat bijna alle mensen in uw maatschappij op de een of andere wijze neurotisch, psychotisch, of anderszins lichtelijk gestoord zijn. Men heet dit goed en het is in feite zelfs noodzakelijk, want zonder dit kan uw maatschappij niet verder draaien. Wat de zelfbeheersing betreft, die heb je juist nodig om je te kunnen onttrekken aan de afwijkingen die de maatschappij je op schijnt te dringen, om zo te komen tot een geheel eigen gedragspatroon, dat je niet te zeer in strijd brengt met de gemeenschap, waarin je leeft, maar je de mogelijkheid geeft jezelf te zijn en te beleven om zo, beheerst en bewust, te komen tot inzicht in de werkelijkheid, zowel van je wereld als van jezelf.

Wat naar ik meen hierop een voldoende antwoord was. Vergeef mij overigens mijn oordeel. Ik had het langer en beleefder kunnen uitdrukken, maar niet duidelijker.

Vraag: Abortus: het beëindigen van een zwangerschap vóór de vrucht leefbaar is. Wanneer wordt de vrucht geacht te leven? De strafbaarheid van abortus treedt immers in, wanneer menselijk leven wordt gedood. Volgens mij wordt dit bepaald door het moment, waarop de geest zich in de foetus stort. Hoeveel weken na de conceptie heeft de aanhechting plaats?

Antwoord: Zover mij bekend, is het ogenblik van volle hechtingsmogelijkheid in de foetus niet meetbaar, maar wel afleesbaar: zij ontstaat op het ogenblik dat sprake is van een volledig zenuwstelsel. Dit zal gemeenlijk het geval zijn tussen de 12 en 18 weken na de conceptie. De geest stort zich overigens niet in de foetus, want daarvoor vindt hij het water over het algemeen nog veel te koud. Daarom gebeurt dit meestal heel erg voorzichtig.

Vraag: Telekinese. Kunt u een verklaring geven voor de "Poltergeistverschijnselen", zoals bv. de grote snelheid, waarmee onbekende voorwerpen door de ruimte vliegen zonder iemand te verwonden e.d. Soms is er een lichtend vlak, dat zo heet is dat men er de hand niet op kan houden, terwijl de kamer koud wordt. Hoe zit dit, wie doet dit, is ectoplasma hiervoor verantwoordelijk?

Antwoord: Over het algemeen zijn al dergelijke verschijnselen te danken aan een uitstulping van plasma bij een der aanwezige personen. Ook geesten kunnen dit echter onder omstandigheden veroorzaken, wanneer zij een astraal voertuig hebben en op enigerlei wijze kracht kunnen verkrijgen. In al deze gevallen zal de primaire energie uit een persoon op aarde komen. Bij al dergelijke verschijnselen zal de nodige energie ook ontleend worden aan de omgeving, hetwelk betekent dat de temperatuur iets zal dalen en wel onregelmatig, zodat niet op alle plaatsen in hetzelfde vertrek een geheel gelijke temperatuursdaling zal worden afgelezen. Gebeurt dit alles juist, dan kan men inderdaad ook zelfs zeer zware voorwerpen door de lucht laten zweven. Zij worden dan omgeven door een veld, dat iets van een astrale structuur heeft. Hierdoor zal een directe reactie plaats hebben bij elke benadering van een stralend voorwerp of levend wezen. Hierdoor kan, tenzij de wil anders gericht is, voorkomen worden dat iets wordt geraakt.

Wat het feit betreft, dat voorwerpen kunnen worden verplaatst die zwaarder en groter zijn dan alles wat een mens met eigen lichaamskracht tijdelijk kan verplaatsen, is te danken aan het feit dat, zodra een plasma verbonden met een voorwerp in werking treedt het, zolang sprake is van actie, gelijktijdig een deel van de zwaartekracht a.h.w. afschermt, waardoor de hanteerbaarheid groot wordt, daar het te verplaatsen voorwerp in feite een ogenblik lang gewichtsloos is. Materialisatie en dematerialisatie van voorwerpen is eveneens mogelijk, maar niet alleen middels kracht van en beroering door ectoplasma. Hierdoor zijn hogere stralingen van eigen geest of een aanwezige geest noodzakelijk.

Ten laatste: het geheel van deze verschijnselen is ongetwijfeld zeer interessant voor degenen die nog niet begrijpen wat zijzelf zijn en wat de mogelijkheden van mens en geest inhouden. Over het algemeen berusten "Poltergeistverschijnselen" op de activiteiten van pubers onder de mensen en nozems in de geest.

Vraag: Hoeveel lichamen bezit de mens naast het bioplasma en het fysieke?

Antwoord: In feite maar twee: het astraal en het geestelijk lichaam, waarbij dit laatste echter in vele verschillende vormen op kan treden door verfijning van perceptie en een gelijktijdige vervaging van eigen grenzen.

Vraag: Zijn de acupunctuurpunten met de onlangs uitgevonden topiscoop vaststelbaar?

Antwoord: Ik weet het niet, want ik ken het apparaat niet.

Vraag: Uit welke stof zijn de lichamen waarover u sprak opgebouwd?

Antwoord: Het astraal voertuig heeft een eigen kracht, die begrensd is t.a.v. de omgeving, welke de neiging heeft in zich vrij zijnde materiedeeltjes, waaronder velen kleiner dan al wat u nu kent, op te vangen, zodat een soort gelijkgerichtheid daarin ontstaat. De vorm is dan nog zo ijl, dat zij niet stoffelijk constateerbaar is. Verdichting is door bewust streven echter mogelijk. Het geestelijke lichaam bestaat uit zuivere energie, die door een eigen beweging of trilling zich onderscheidt van de omgeving en eveneens begrensd is. De intensiteit van de trilling bepaalt mede de mogelijkheid tot ingrijpen in eigen omgeving of elders.

Vraag: Heeft de plaatsing van de ringen op de balspeelplaatsen in Meso-Amerika met de zonnestand te maken?

Antwoord: Met de stand van hemellichamen is beter, daar zij soms ook iets te maken hadden met de stand van de maan en in enkele gevallen bovendien onderling zo geplaatst waren, dat zij een samentreffen tussen zon en maan konden uitbeelden.

Vraag: In het verleden zijn vele volksstammen uitgemoord en ook nu gebeurt dit nog wel. Is de oorzaak hiervan, dat deze stammen in hun evolutie stil zijn blijven staan en er zo uit worden gehaald?

Antwoord: Geestelijk niet, maar stoffelijk zou je kunnen zeggen dat een dergelijke eliminatie het recht van de zwakkere is. Want degenen die zich niet willen of kunnen aanpassen, zullen altijd en overal natuurlijk het slachtoffer worden van degenen die een groter aanpassingsvermogen hebben.

Je kunt zeggen dat het goed is dat dergelijke stammen verdwijnen. Niet, omdat de waarden die zij bezitten zonder betekenis zou zijn, maar omdat zij door een zich afwenden van de wereld en vasthouden aan eigen waarden en betekenis, met uitsluiting van anderen, al wat waardevol is in hun cultuur, niet in zullen kunnen brengen in de menselijke ontwikkeling. Dergelijke groepen kunnen dan later incarneren en op een andere wijze trachten alles, wat voor hen werkelijk van betekenis is, in de wereld tot uiting te brengen.

Nog even een paar definities. U geeft de woorden.

Wijsheid: Datgene, wat je pas bezit, wanneer je begint te beseffen, hoe dwaas je zelf wel bent.

Eigenwijsheid: Datgene, wat de meeste mensen manifesteren als een schijn van wijsheid, terwijl zij weigeren te beseffen, dat een ander wel eens wijzer zou kunnen zijn dan hun begrip voor mogelijk houdt.

Paradox: Een stelling, waarin het schijnbaar onverenigbare op een voor de mens onbegrijpelijke wijze verenigd wordt, ofschoon de conclusie volkomen logisch is, daar het punt van uitgang onlogisch is.

Hiermede moet ik helaas sluiten. Ik dank u voor uw aandacht en wens u een goedenavond.

d.d. 29 november 1974